

Gondolatok a kálvini reformációról

Három év híján fél évezrede kezdődött az a hitjavító áramlat, amely hatásából és életképességéből azóta sem veszített.

Luther és Zwingli munkássága mellett, mi reformátusok, Kálvin János tevékenységére vagyunk büszkék. Istentől kapott tehetségének és a Szentlélek indíttatásának köszönhetően az emberi életet rendkívüli módon befolyásoló munkássága csodálattal tölt el bennünket. A Párizsban és Orleans-ban folytatott jogi és teológiai tanulmányai után figyelme az akkori-ban terjedő, a katolicizmust bíráló új tanok felé irányult, így a hatóságok üldözése miatt Baselben, majd Genfben telepedett le.

Legjelentősebb műve az Institutio, amelyben nemcsak a hitéletet reformálta át, hanem a társadalmi, állami életnek összefoglaló rendszerét fogalmazta meg: "egy részük...a vallásos szokásokra és szertartásokra, másrészük pedig a fegyelemre és a békére vonatkozik... én csakis azokat az emberi törvényeket helyeslem, amelyek részben Isten tekintélyén alapulnak, részben pedig a Szentírásból vannak elvonva és így teljesen isteniek". / Kálvin J. Institutio, II. kötet 485. oldal/

Minden téren Isten után az embert szolgálta, annak gyarlóságaival, de a jóra, a magasztosságra való hajlamaival. Rendkívül szigorú genfi törvénykönyve – ami nem tette őt népszerűvé – a lakosságot feltétlen rendszeretire kényszerítette. Többek között elengedhetetlennek tartotta az erkölcsi szabályok szigorú betartását, és kötelező volt a templomba járás is.

Most, a reformáció ünnepén felvetődik a kérdés: ötszáz év távlatából hogyan emlékezzünk a reformátor elődökre. Mások

voltak az akkori történelmi viszonyok és az ezekből származó emberi hibákat, tévedéseket meg kell értenünk. Európa népességét részben külső körülmények – járványok, éhínség – tartották rettegésben. Ehhez járultak az ember által előidézett kegyetlenségek, háborúk, kízókamrák, a városokban végrehajtott nyilvános kivégzések. Nem véletlen, hogy a vándorprédikátorok irgalmas Istenről beszéltek. Ismét előtérbe kerültek Augustinus tanításai: nem az "egyház kincsházai" útján, nem cselekedetek és érdemek vezetnek a megigazuláshoz, hanem Isten kegyelméből, Krisztus egyszeri és tökéletes áldozata által.

Kálvin 55 évet élt. Egészségi állapota sohasem volt kifogástalan, sokszor súlyos testi fájdalomtól szenvedett. Munkabírása, írói tevékenysége ennek ellenére elképesztően nagy volt. Elméleti dogmatikus műveket, hitvallásos iratokat, prédikációkat hagyott hátra. Kiterjedt levelezést folytatott angol, skót, lengyel holland, francia egyházi emberekkel.

1564. május 28-án vasárnap délután kettő órakor temették el minden pompa nélkül, csak a Plain Plais temető felé hömpölygő embersokaság jelezte, hogy az, akit odakísérnek, több volt egyszerű polgárnál. Emberi és erkölcsi értékeit még az akkori pápa - IV.Pius - is elismerte.

Méltán vagyunk rá büszkék napjainkban mi is, akik tanainak követői lehetünk.

Györe Sándor

***„Örvendezve fogtok vizet meríteni a szabadulás forrásaiból.”
Ézs.12,3.***

Október hava...és november...

Újra ősz van, hidegre fordult az idő, hullanak a levelek, elmúlás van a természetben, és a mi életünkben is várható egyszer az elmúlás, illetve hazaköltözés az Úrhoz.

Ha valahova utazni készülünk, térképet ragadunk, megkeressük a helyet ahova készülünk, megnézzük az útvonalat, hogyan-merre kell oda menni.

Isten adott útmutatót, "térképet", ez a Biblia. Tanulmányozzuk-e, hogy nehogy rossz útra tévedjünk? A Földön GPS-t használunk, hogy vezessen, a lelki GPS-ünk a Szentlélek az Úr Jézus Krisztusban.

Isten üzenete nekünk szól, tanulságul, hogy itt és most eldönthessük, hova akarunk eljutni. Mert megadatott a szabad akarat és mi dönthetünk örök sorsunk felett. Mit mond erről Isten Igéje (Lukács 16:19-30.):

kívánta, hogy bárcsak jóllakhatna a gazdag asztaláról lehulló morzsákkal; de csak a kutyák jöttek hozzá, és nyaldosták a sebeit.

Történt pedig, hogy meghalt a koldus, és felvitték az angyalok Ábrahám kebelére. Meghalt a gazdag is, és eltemették. Amint ez a pokolban kínok között gyötrődve felemelte a tekintetét, látta távolról Ábrahámot és kebelén Lázárt. Ekkor felkiáltott: Atyám, Ábrahám, könyörülj rajtam, és küldd el Lázárt, hogy ujjá hegyét mártsa vízbe, és hűsítse meg a nyelvemet, mert igen gyötrődöm e lángban. De Ábrahám így válaszolt: Fiam, jusson eszedbe, hogy te megkaptad javaidat életedben, éppen úgy, mint Lázár a rosszat. Ő most itt vigasztalódik, te pedig gyötrődsz. Ezen felül még közöttünk és közöttetek nagy szakadék is tátong, hogy akik innen át akarnak menni hozzátok, ne mehessenek, se onnan ide át ne jöhessen senki.

Ő pedig így szólt: Akkor arra kérlek atyám, hogy küldd el őt apám házába, mert van öt testvérem, beszéljen a lelkükre, nehogy ők is ide

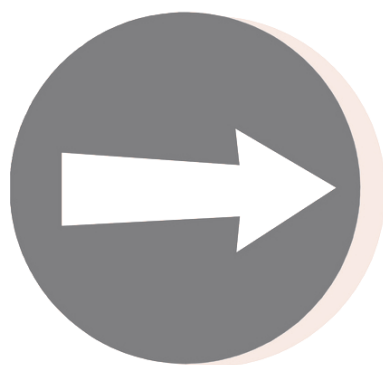
Tartalom	
Október hava	2
	4
Szivárvány a felhők között	5
Gyereksarok	6
Nők oldala	8
Rohanó események	9
Dédi	10
Fájdalom	10
UTÓREZGÉS	11
Templomépítő éneke	12

A gazdag és a Lázár...

"Volt egy gazdag ember, aki bíborba és patyolatba öltözött, és nap mint nap fényes lakomát rendezett. Volt egy Lázár nevű koldus is, aki ott feküdt a gazdag előtt, fekélyekkel tele, és azt

kerüljenek, a gyötrelem helyére. Ábrahám így válaszolt: Van Mózesük, és vannak prófétáik, hallgassanak azokra! De erre ezt mondta. Nem úgy atyám, Ábrahám, hanem ha halottak közül megy valaki hozzájuk, akkor megtérnek. Ábrahám ezt felelte: Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, az sem győzi meg őket, ha valaki feltámad a halottak közül."

Ebben az igerészen volt egy gazdag ember, aki naponta nagy lakomákat rendezett és önző módon csak magával törődött, nem látta meg és nem segített a rászorulókon. Tehát nem az volt a baj, hogy gazdag volt, hanem az Istentől kapott gazdagságát csak a maga javára használta és nem törődött felebarátaival!

Megkapta érte kiérdemelt sorsát a törvény szerint...

A szegény ember egyedül Istenben bízott, még a kutyák sebtisztító nyaldosását is elfogadta és NEM lázongott földi

sorsa ellen. Halálakor őt angyalok vitték Ábrahám kebelére, ami a "mennyei előszobája" (ahol várják a feltámadást Jézus Krisztusban). A gazdag meg, önzőségéért és kegyetlenségéért, ami hitetlenségből fakadt, a pokolba került és alkudozott. De ott már nem lehet változtatni. Már eszébe jutott öt testvére is, ott már törődni akart velük, de az csak a Földön lehetséges, amíg itt vagyunk.

Itt és most döntjük el, hogy oda-át hova kerülünk. Itt adatott szabad akarat, ott már nem érvényes. "Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egy szülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen!" A gazdag és a Lázár, az ószövetségi korban éltek, a törvény korában, mikor még Jézus nem volt közöttük, aki a kegyelem korát hozta, ők még várták a Messiást, de akkor is tudtak választani megélt életükkel.

A mi korszakunkban már megtörtént a megváltás, a kegyelem korában élünk, már van MEGVÁLTÓNK, aki azt mondta: Elvégezte-

tett!

Meg vagyunk váltva.

Mitől? A bűn, a Sátán és a halál rabságából. Megtérés = megfordulás önmagamtól Isten felé. Nem a magunkéi vagyunk, mint teremtmények, aki nem adja át életét Istennek, az e világ fejedelméhez tartozik! Bele gondoltunk már ebbe?!

Az Élet Ura és Fejedelme Isten Jézus Krisztusban! És mi élni akarunk!

Az Édenben elfordult az ember Istentől, most Ő Jézus által hív minket Magához. Meg is tett mindent, hogy kapcsolatba léphessünk Vele, csak el kell fogadni, amit Ő elkészített nekünk, a szabadságot, üdvösséget Jézus Krisztusban. "Ha megvalljuk vétkeinket, Ő hű és igaz, megbocsájtja minden bűnünket". Kifizette a kereszten bűneink árát saját vérével, és feltűzte a fára adóslevelünket. Azt mondja: "Én vagyok az út, az igazság és az élet, senki sem mehet az Atyához, csak általam". Meg: "Akié a Fiú, azé az élet, akiben nincs meg az Isten Fia, az élet sincs meg abban".

Ez a földi életünk, Jézus nélkül csak lét, létezés. Ahhoz hogy életünk legyen be kell hívni a szívünkbe Jézus Krisztust, átadni Neki életünket és Ő örök életet ad nekünk. "Újjá szül" betölt Szentlelkével és belülről megtisztít, átforgalmazza életünket. Azt mondja: "Senki ki nem veheti őket az én kezemből". Sem élet, sem halál, sem semmi más!

Kedves testvéreim az Úrban: most még jókor van meggondolni jövőnk sorsunkat és az Életet választani. Isten már Mózes idejében felhívta az emberek figyelmét a választás felelősségére (5Mózes 30:19):

"Tanúul hívom ma ellenetek az eget és a földet, hogy előtökbe adtam az életet és a halált, az áldást és az átkot.

VÁLASZD HÁT AZ ÉLETET!

Hát válasszuk az örök életet Jézus Krisztusban!

ÁMEN.
Sz.né K.É.

A magyar reformátusság két hitvallást tart számon hivatalos hitvallása gyanánt, a **II. Helvét Hitvallást és a Heidelbergi Kátét** (*megj.: ezek mellett fontos irat Kálvin János: **Institutiója is, de ezt formai okokból nem tekintik hitvallási iratnak***). E kettőre tesznek esküt a lelkészek, hogy ezek szellemében élnek és tevékenykednek (*megj.: a lelképásztorok mellett az egyház minden tisztségviselője ezen iratok tartalma szerint esküszik a hivatalba lépéskor, úgymint presbíterek, diakónusok és tanítók*). Minden öntudatos reformátusnak el kellene sajátítani e két hitvallás tanításait. Ezek eligazítást adnak a hit és erkölcsan, s a keresztyén élet területén. A Szentírásban lefektetett kijelentés sűrített foglalatát adják, ugyanakkor megvilágítják a történelem során keletkezett szentírási hagyományokat, de óvnak a Szentírással ellentétes tévtanításoktól, más néven eretnokségektől. A tévtanítások sokszor nagyon is keresztyénnek és buzgón értelmezett igazságnak látszanak, de hozzáértő megvizsgálásuk és a Szentírás értelmével történt összevetésük kideríti, hogy nem azok. Úgy gondolom, a 21. század elején változatlanul nagyon időszerű, hogy hitünk mellé tudományt is ragasszunk.

Miért a II. Helvét Hitvallás és a Heidelbergi Káté lett a magyar reformátusság szimbóluma? Az 1500-as években legalább **100** magyar református hitvallás keletkezett. Szinte minden zsinat azzal kezdte tanácskozását, hogy összefoglalta hitvallását. Keletkeztek szép számmal kérdés-felelet, vagyis káté (katechismus) formájában megírt tanításra alkalmas hitvallások. A 28 magyar és erdélyországi protestáns nyomda, de külföldi nyomdák is elegendő példányt készítettek e kátékból. Különösen elterjedt volt a lutheránus Batizi András kátéja, (harmadik kiadása Kolozsvárott, 1555-ben jelent meg) amit átdolgozással ugyan, de a reformátusok is szívesen használtak és a lelkészi vizsga anyagához is hozzátartozott.

Öseinknek tehát megvolt a kellő műveltsége ahhoz, hogy hitvallási iratokat készítsenek. Miért következett be az az első pillanatra érthetetlen dolog, hogy meglévő saját magyar református hitvallások mellett, sőt azok mellőzésével idegenből vettek át hitvallást? Azért, mert ezzel is bizonyítani kívánták, hogy az egyetemes keresztyén egyházhoz tartoznak. A II. Helvét Hitvallás Svájcban a reformátusok már elfogadták közös hitvallásuknak, ugyanígy a Német Birodalomban Pfalz választófejedelemségében.

A II. Helvét Hitvallás

Svájcban, akkori nevén Helvéciában Zürich állam református egyháza 1536-ban fogadta el az I. Helvét Hitvallást, amit a város vezető lelkésze, Bullinger Henrik szövegezett meg. Svájc egy akkor újonnan belépett szövetségi állama, Genf reformátora, Kálvin János hasonló elveket vallott, mint a zürichiek. 1549-ben Kálvin János Zürichbe utazott és Bullinger Henrikkel egyeztettek tanításaikat, és aláírták a Zürichi Egyezményt (Consensus Tigurinus). Ezóta beszélhetünk református egyházzól.

1562-ben Bullinger Henrik saját magának megírta a II. Helvét Hitvallást, amit hamarosan aláírtak a svájci református kantonok. III. Frigyes pfälzi református német választófejedelemnek a német birodalmi gyűlés előtt kellett igazolnia igazhitű keresztyén voltát. Ezért 1566-ban a II. Helvét Hitvallást kérte el a helvéciai reformátusoktól és azt terjesztette a birodalmi gyűlés elé. 1566. márciusában nyomtatásban is megjelent. Mivel Bullinger eleve latinul fogalmazta meg hitvallását, így semmi nehézséget sem jelentett a latinos műveltségű nyugaton annak megértése. A birodalmi gyűlés elfogadta, mint a német reformátusok hitvallását. Ettől kezdve nevezték őket helvét hitvallású evangélikusoknak, míg a lutheránusokat ágostai hitvallású evangélikusoknak.

Az 1567. február 24-én összeült debreceni zsinaton öseink két hitvallást alkottak és fogadtak el, harmadiknak a II. Helvét Hitvallást, ami nemzetközi tekintélyt és elismertséget jelentett számukra. Külföldön is rögtön tudták azonosítani őket, hogy milyen felekezetűek, ha mondták vagy írták, hogy ők **helvét hitvallású evangélikusok**. Ez testvéri közösségbe kapcsolta őket a helvét hitvallású evangélikusokkal. A magyar reformátusokat 1881-ig hivatalosan így hívták, akkor változott nevük „**evangélium szerint reformált**”-ra, amit „**ev. ref.**”-nek rövidítettek. A református nevet az **1904.** évi református törvénykönyv megalkotásakor alkalmazták önmaguk megnevezésére eleink, amit aztán a hatóságok is átvettek. Ausztriában azonban ma is helvét hitvallású evangélikusnak (Evangelische Kirche H.B.) hívják a református egyházat. Mivel a II. Helvét Hitvallás 1566 márciusában nyomtatásban megjelent, az igen hamar, még abban az évben eljutott Magyarországra és ismertté vált annyira, hogy az 1567. február 24-én összeült debreceni zsinaton a reformátusság azt hivatalos hitvallási iratául elfogadta.

A II. Helvét Hitvallás 30 fejezetből áll. Minden fejezet címe meghatározza annak tartalmát. A fejezeten belül a tételes kifejtés során egy-egy bekezdés mellé széljegyzetként annak a bekezdésnek az összefoglalását

megadták. Mostani kiadásunkban ezek a fejezeteken belüli alcímek a szövegbe vannak iktatva jól megkülönböztethetően. Ha valaki a fejezet címét elolvassa és utána a bekezdések élén lévő alcímeket, már világosan láthatja a fejezetben megtárgyalt kérdés vázlatát. Ez megkönnyíti az emlékezetbe vésést, illetve később a keresett hely megtalálását. (Következendőkben a Heidelbergi Kátéről, majd az Institutióról írunk.)

forrás: Csohány János: Magyar református hitvallások

Hitvallás, evangélium hirdetése... menetrend...

„Az evangélium egész summája pedig e két részből áll: a bűnbánatból és a bűnbocsánatból. Mert Keresztelő János, ki a Krisztus megjelenésének előhírnökéül küldetett az ő útjának készítésére, így prédikált: **"Térjete meg, (A latin szöveg szó szerinti fordításával: "Tegyetek bűnbánatot." Az eredeti görög még erősebb: "Változzatok meg!" Ford.) elközelgetett a mennyeknek országa". (Máté 11,10. 3,2)** A bűnbánatra hívással arra intett, hogy ismerjék be, hogy bűnösök és hogy mindenestül fogva kárhozottak, hogy ekként testük megöklésére és a lélekben való újjászületésre teljes szívükből vágyakozzanak. Az Isten országa hirdetésével a hitre hívott fel; amennyiben az Isten országa alatt, amelyről azt tanította, hogy közel van, a bűnök bocsánatát, az üdvösséget, életet értette, és mindazt, amit a Krisztusban nyerünk. Ezért olvassuk a többi evangélistáknál: eljött János, prédikálván a megtérésnek keresztségét a bűnök bocsánatjára. (Márk 1,15; Lukács 3,3) Ami tehet-e egyebet, mint azt, hogy a bűnök terhe alatt elgyötörték és roskadozó az Úrhoz térjenek és a bűnbocsánat és az idvesség felől reménységet vegyenek. **Krisztus is e szavakkal kezdte tanítását: elközelgetett az Isten országa, térjete meg és higgyetek az evangéliumnak! Először** kijelenti a kegyelemnek öbenne nyilvánvalóvá lett drága ajándékait; **erre** megtérést kíván, s csak **legvégül** bizodalmat az Isten ígéretei iránt.

Kálvin János: "Kis Institutio", ford. Victor János, 1936. A nagy mű első kiadása (1536)

Szivárvány a felhők között...

Milyen csodaszép a szivárvány! Pedig a szennyes szürke felhő szétbomló páratömegében semmi változás nem történt, csupán a Nap királyi fénye ragyogott rá.

Szétoszló pára az ember élete is.

Ma van, holnap eltűnik. Mindazt, ami él és szeret, elnyeli a halál feltátott fekete torka. Mennél nagyobb a szeretet, annál szörnyűbb a halál sötétsége, fájdalma. Milyen jó annak az embernek, akinek szívébe beragyoghatott a királyi napnak, Krisztusnak a fénye. Annak egyszerre szivárvánnyá szépül szürke, zavaros, bűntől szennyes élete. Az elől egyszerre eltűnik szeretteinek sötét sírdombja, és látja Krisztus üres sírját. Abban egyszerre felragyog az örökké drága Ige:

"Én élek ,és ti is élni fogtok!" (János 14:19)

Az emberi szeretet csak lefelé néz, csak a veszteséget, csak a sírdombot látja, az elmúlás

borús , keserű kínjai marcangolják. A hit mindig felfelé néz, és boldogan láthatja a szivárványt, amely Krisztus üres sírját a mennyei otthonnal köti össze. Tebenned, teelőtted felragyogott-e már ez a szivárvány?

Emeld fel lelki szemeidet a temetők földjéről, lásd meg a felletted ragyogó szivárványt, és valljad te is boldogan:

"Tudom az én Megváltóm éli!" (Jób 19:25)

"Tudjuk, hogy Aki feltámasztotta az Úr Jézust, Jézus által minket is feltámaszt" (2korinthus4:14). "Tudjuk,hogy ha e földi sátorházunk elbomol, épületünk van Istentől, nem kézzel csinált, örökkévaló házunk a mennyben" (2 Kor.5: 1)-

Az "EVANGÉLIUMI BESZÉLŐ KÉPEK" c. könyvből szemlélte: Szné K.É.

**„Az igaz ember pedig hitből fog élni”
(Pál levele a rómaiakhoz 1,17)**

Isten adta Luther Mártonnak ezt az ígét, és ezen keresztül hódította meg a szívét is. Így végezte el általa a reformáció munkáját. Erre emlékezünk október 31-én.

Sok száz évvel ezelőtt egy boldog családi otthonban az asztalnál ültek. A család feje Luther Márton, s felesége mellett ott ültek a gyermekeik és a vendégeik is.

Kérlek, Márton – szólta az egyik messziről jött vendég – mondd el nekünk is, hogyan értetted meg azt, ami számodra olyan fontos üzenetté lett, hogy az igaz ember hitből él.

Márton körülnézett, legkisebb fiának, Pálnak is olyan kíváncsian csillogott a szeme, hogy elszánta magát és rábólintott.

- Jó, elmondom, hogyan értettem meg ezt az ígét. Először a szerzetesi rendház könyvtárában találkoztam Istennek ezzel a szavával. Mintha kő esett volna le a szívemről! Hát nem kell magamat tovább sanyargatnom, hogy bejussak az Isten országába?

Később külföldön jártam, és ott súlyosan megbetegedtem. Ismét erőt vett rajtam a félelem, újra nyomasztottak a bűneim. Akkor eszembe jutott ez az íge, békesség támadt a szívemben és felépültem.

Azután Rómába mentem, a pápa által hirdetett bűnbocsánatot akartam elnyerni. A sixtusi kápolnába 28 lépcsőfok vezetett, ezen kellett térden csúszva felmenni. Kimerülten vonszoltam magam a lépcsőkön. Félúton járhattam, amikor eszembe jutott: az igaz ember hitből él! Megszégyenülten álltam fel ott a lépcsőn, az emberek döbbenetesen néztek rám. Én pedig nem előttük, hanem Isten előtt szégyelltem magam, hogy nem akartam hinni az ígéretének. Futva menekültem onnan. Hát hogyan is adhatna Isten azért bűnbocsánatot valakinek, mert felvonszolja magát azokon a lépcsőkön?

Ezért kelt ki olyan élesen Luther Márton az ellen a hazugság ellen, hogy pénzért az ember megmenekül Isten ítéletétől. Hiszen Jézus a legnagyobb árat fizette meg a mi bűneink bocsánatáért: az életét. Hogyan adhatnánk mi ezért cserébe pénzt? A bűnbocsánatot nekünk Isten ingyen, ajándékba adja, csakis Jézus miatt!

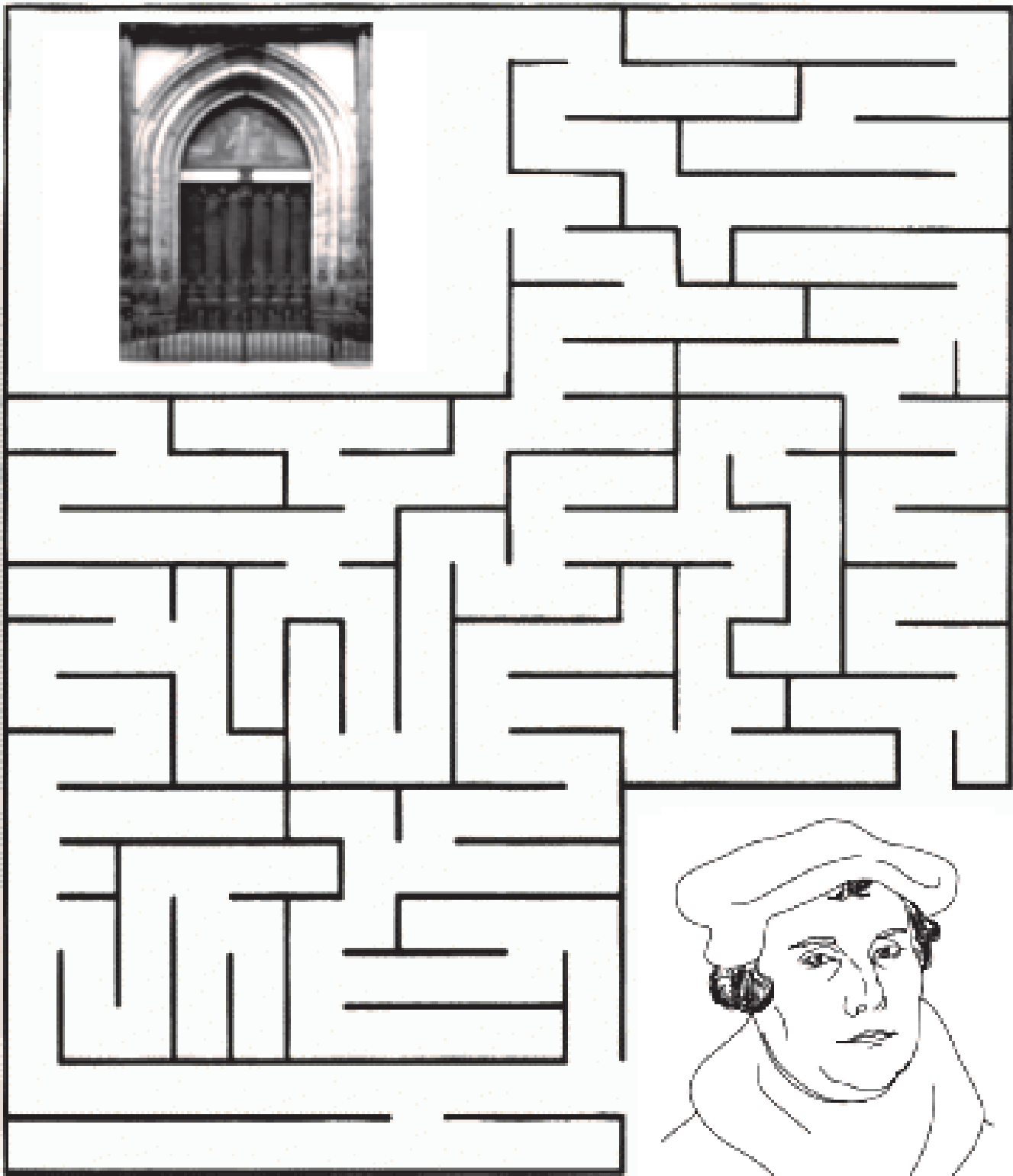
Kedves Gyerekek!

Sok-sok évvel ezelőtt, 1517. október 31-én, Luther Márton kifüggesztette kilencvenöt tételét a wittenbergi vártemplom kapujára.

Gondolatai hatalmas átalakulást hoztak az Egyházban, amit összefoglalva reformációnak, újjáalakításnak nevezünk.

Idézzük fel a reformáció első napját az alábbi kis játékkal!

Jelöld be ceruzával, melyik úton mehet Luther a vártemplom kapujához!

Az akarat (2.rész)

Tudatos és tudatalatti gondolkodás

Fontos, hogy felszínre kerüljenek a tudat alatti indítékok, hiedelmek vagy célok, amik azt a benyomást keltik az emberben, hogy nincs választása egy bizonyos dologgal kapcsolatban. Miután felszínre hozzuk, beazonosítva korrigálhatóak legyenek Isten Igéjének fényében. Ez is egy életfogytig tartó folyamat, de Isten minden nap ad olyan helyzeteket, amikre reagálnunk kell, és ezáltal fejlődünk.

Felfedezni az elhitt hazugságokat: a nehéz helyzetekben átélt fájdalom különösen jó lehetőséget nyújt arra, hogy napfényre kerüljenek azok a hazugságok, amiket elhittünk. Azonban Isten igazsága és az írott Ige fényében mérlegeljük azokat. **Isten elkötelezte magát,** hogy vezet bennünket az igazságban, ha őt keressük, és megadja mindazt, amire szükségünk van ahhoz, hogy felé közeledjünk. **Jakab** ezt írta levelében: **1:2-5 „Teljes öröme- nek tartsátok, atyámfiai, mikor különféle kísértésekbe estek, Tudván, hogy a ti hiteteknek megpróbáltatása kitartást szerez. A kitartásban pedig tökéletes cselekedet legyen, hogy tökéletesek és épek legyetek minden fogatkozás nélkül. Ha pedig valakinek közületek nincsen bölcsessége, kérje Istentől, aki mindenki- nek készségesen és szemrehányás nélkül adja; és megadatik neki.”** A kitartás úgy alakul ki bennünk, ha Istentől tanulunk bölcsességet az élettel kapcsolatban. És ha nem rendelkezem annyival, amennyire szükségem van egy helyzetben, Jézushoz mehetek bölcsességet kérni, és Ő készséggel ad nekem. Szembesíteni fog téves hiedelmeimmal, melyek addig ismeretlenek voltak számomra. Olyan módon és olyan időzítéssel fogja ezt megtenni, ami nekem a legjobb és abból a célból is a legalkalmasabbat, amit el akarok érni az életemben.

Mi a különbség célok és vágyak között?: Mint ahogy nem tudom akarattal megváltoztatni érzésemet, vannak bizonyos helyzetek, amelyekben nincs választásom (pl. mások helyett nem dönthetünk). Minden előttünk álló helyzettel kapcsolatban van egy biblikus és Istennek engedelmes választási lehetőség. Ha úgy tekintjük magunkat, mint akik saját világukra elérhető célokkal reagálnak, a teljesség érzetét élhetjük át békességgel, nehéz és fájdalmas helyzetekben is.

Cél: Egy olyan következmény, melynek eléréséhez egy másik személy együttműködése is szükséges. „Vágyaimért imádkozni kell, céljaimért viszont felelősen cselekednem.”. A megelégedettség titka: különbséget tenni célok és vágyak között! Sok őszinte vágyunk biblikus, Isten szerinti és jó. Ha azonban mások felelősségi körét megpróbáljuk magunkévá tenni, akkor azért kezdjük el irányítani és manipulálni őket, hogy saját céljainkat érvük el. Amikor ezt tesszük, nem tartjuk tiszteletben a másikat és megrontjuk a bennük lévő isteni kép-mást. Még Isten is tiszteli személyiségünket, s nem töri meg erőszakkal akarátunkat. Nem követel szeretetet és engedelmisséget tőlünk, igen vágyik rá.

A bűnbánat szerepe: Ez képezi a fordulópontot az engedetlenség és az engedelmisség között, a követelés és a vágyakozás között, Istentől való függetlenség és a Tőle való függés között. A bűnbánathoz olyan szívre van szükségünk, mely felelősséget vállal az elkövetett bűnért, s Isten előtt őszinte alázattal kéri bocsánatát. **1Ján. 7-10 „Ha pedig a világosságban járunk, amint ő maga a világosságban van: közösségünk van egymással, és Jézus Krisztusnak, az ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől. Ha azt mondjuk, hogy nincsen bűn mi bennünk, magunkat csaljuk meg és igazság nincsen mi bennünk. Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bű-**

neinket és megtisztítson minket minden hamisságtól. Ha azt mondjuk, hogy nem vétkeztünk, hazuggá tesszük őt, és az ő Ígéje nincsen mi bennünk.” Ézs. 66:2 „Hiszen mindezeket kezem csinálta, így álltak elő mindezek; így szól az Úr. Hanem erre tekintek én, aki szegény és megtörött lelkű, és aki beszéde-met rettegi”

Meg kell tanulnunk felelősséget viselni a jogos célokért, imádkozni a jogos vágyakért és megbánni azt a hozzáállást, mely ezek megvalósulását követeli.

Nem az én felelősségem.

Rohanó események.

Naponta az újság, a televízió és a rádió új, meg új híreket röppent szét valamennyi földrészre. Annyi könyv és annyi újság jelenik meg, hogy csak a számítógépek képesek feldolgozni azt a rengeteg anyagot, amit tartalmaznak. Az emberek ott ülnek a TV, újság, számítógép előtt, várják, mi történik körülöttük a világban. Gyorsan követik egymást az események, a szenzációk a politikában, sportban, tudományban, technikában egyaránt.

A vonat rohan, mindenki elfoglalt az eseményekkel, olvas. Az emberiség vonata évezredek óta rohan menetrend szerint. A sínek, a Biblia próféciai, a vonat ezeken a síneken Isten közelgő ítélete felé tart. Az utasok erre mégsem figyelnek! A világ gyorsan változó színes eseményei mindenkit lekötnek. A figyelmeztető biztonságtétel zászlóval integet.

"VIGYÁZZ, VESZÉLY KÖZELEDIK!"

Az utasok mással vannak elfoglalva, erre alig figyelnek.

TE IS A VONATON UTAZOL!

Nap mint nap hazamész a munkából, leülsz, újság, TV, vagy számítógép elé, telnek a napok. Az életed vonata visz tovább, és nem veszed észre, hogy múlik az idő, lejárnak az évek és

mi lesz azután?

Isten Igéje figyelmeztet: Mit ér, ha minden gazdagság, jólét a tiéd, és "Még ma éjjel elkérik a lelkedet?"(Lk.12:20). Állj meg,csendesedj el, lásd meg, hogy a rohanó események káprázata mögött ott áll ISTEN szelíd hívó szava: "Jöjj énhozzám!"

Így szól az Úr: "Ímé hamar eljövök, és az én jutalmam velem van, hogy megfizessek mindenkinek, amint az ő cselekedete lesz"(Jelenések22:12)

"Jöjj! És aki szomjazik, jöjjön el; és aki akarja, vegye az életvizét ingyen".(Jelenések 22:17)

EVANGÉLIUMI BESZÉLŐ KÉPEK C. könyvből szemlélte: Szné K.É.

Dédi

A halál szele lopózott közénk,
fellibbentve az életet adó fátylat
vitte el utolsó mosolyod,
búcsúzó szavaid, szerető gondolatod.

Megértettük, mit üzent szemed,
mit súgott szád,
intett eres kezed:
már nem lehetünk veled.

Már nem találunk odabent a széken,
nem készülsz ajándékkal éppen,
nem simul kezed a botra,
nem emlékszel már semmi rosszra.

Imánkban azt kívánjuk neked,
hagy lehessünk megint veled,
üljünk a padban az ígét hallgatva,
felfelé figyelve az örök hangokra.

Fájdalom

„Mert nektek nemcsak az adatott meg a Krisztusért, hogy higgyetek benne, hanem az is, hogy szenvedjétek érte” (Filippi 1:29)

Többféle fájdalmat élünk meg életünk során. Lehet az egy ismerősünk által okozott sértésből eredő érzés, de lehet ettől sokkal erősebb, egy közeli családtagunk elvesztése. Bármelyikkel találkozunk is azt az Úr azért helyezte elénk, hogy tanuljunk, fejlődjünk. A fájdalmat át kell élni, a magunkénak kell tudni. Csak ezt követően tudunk belőle kilábalni.

Ezekben a pillanatokban is azt szeretné Isten, hogy higgyünk benne. Forduljunk hozzá bizalommal, imádkozzunk azért a személyért aki miatt fájdalmat érzünk. Lehet ez egy fordított helyzet is. Mi is megbánthatunk másokat. Akár akaratunkon kívül is. Sokszor megbocsátani nehezebb, mint haragot tartani. Nagyon nagy erő kell ahhoz, hogy egy nagy sérelmet okozónak azt tudjuk mondani, hogy „nem haragszom”. Lehet, hogy csak Isten tud segíteni. Amennyiben meg tudjuk tenni ezt a lépést, akkor sokkal jobban fogjuk magunkat érezni. Ekkor láthatjuk Is-

ten kegyelmét.

A gyászból eredő fájdalom sokkal nehezebb és sokkal mélyebb érzés. Sokáig is eltarthat amíg fel tudjuk dolgozni. Az Úr ekkor is mellettünk van, támogat a gyászban. Megmutatja azokat a lépéseket, amikkel végig tudunk menni az úton. A kitartás és a töretlen hit vezessen bennünket.

Soli Deo Gloria!
Oláh Krisztina

UTÓREZGÉS

Eleve elrendelve

No igen, az a bizonyos predestináció...

...amit oly nagy vehemenciával szoktak támadni. Szó mi szó, elég sok vitát váltott és vált ki a mai napig Kálvinnak eme tétele, ami mai református hitünk alapját jelenti. *(Ha élne, valószínűleg maga a nagy reformátor tiltakozna leginkább eme kitétel ellen, mármint hogy ez az ő tétele lenne, hisz ő „csak” a Szentírást értelmezte.)*

Ha valaki beleolvasott már Kálvin **Institutio**-jába, feltűnhetett neki, hogy bár nagyon keményen, karakteresen fogalmaz, nem esik abba a hibába, amibe nagyon sok korábbi (és későbbi!) teológus is esett: műve mindvégig követhető; áthatja az a szándék, hogy minél többen, azzal a bizonyos „józan paraszti ésszel” is megérthessék.

Igen, hitünk támadóinak épp ez az egyik legnagyobb nehézsége... Az **alapokat** megrendíteni mindig nagyon nehéz. S ezek az alapok – bármennyire is szeretnék ezt egyesek hangsúlyozni – bizony nem 1517-ben rakattak Wittenbergben, nem is 1536-ban, az Institutio első megjelenésekor hanem kétezer éve a Golgotán! Azóta hány és hány elmélet, eszmény és ideológia próbálta bebizonyítani, hogy ő az egyetlen, az üdvözítő, és aztán mi lett belőlük? Egy részük már rég eltűnt a süllyesztőben, bár van, amit még ma is nyögünk...

Az alapokkal nincs is baj; az elmúlt évszázadokban mindig a felépítmény eresztékei recsegték-ropogtak, s néha össze is dőltek.

Luther és Kálvin tulajdonképpen a rozoga épületet bontotta vissza a stabil alapokig, s arra kezdett építeni egy maradandó egyházat. Ilyen gyökeres változást még Assisi Ferenc sem tudott végbevinni, pedig őt akár reformátor őseink közé is sorolhatnánk. *(Nem véletlen, hogy a ferencesek közül sokan álltak a reformáció zászlaja alá annak idején. Elég Sztárai Mihályra vagy Dévai Bíró Mátyásra gondolnunk.)*

Mindazonáltal tény, hogy ezt a fránya **predestinációt** nem könnyű ám bevenni, még nekünk, **kálvinistáknak** sem. Pedig ha az alapjainkban nem vagyunk biztosak, akkor könnyen sebezhetővé válunk. Vissza kell hát mennünk akár nap mint nap az alapokhoz, a kétezer éves alapokhoz, ahonnan Luther és Kálvin is elindult, s akkor biztosan könnyebben értjük meg, érezzük át úgymond keményebb tételeiket is. Induljunk ki mi is abból, amiből ők: a Szentírásból. És csakis a Szentírásból! **Sola Scriptura!**

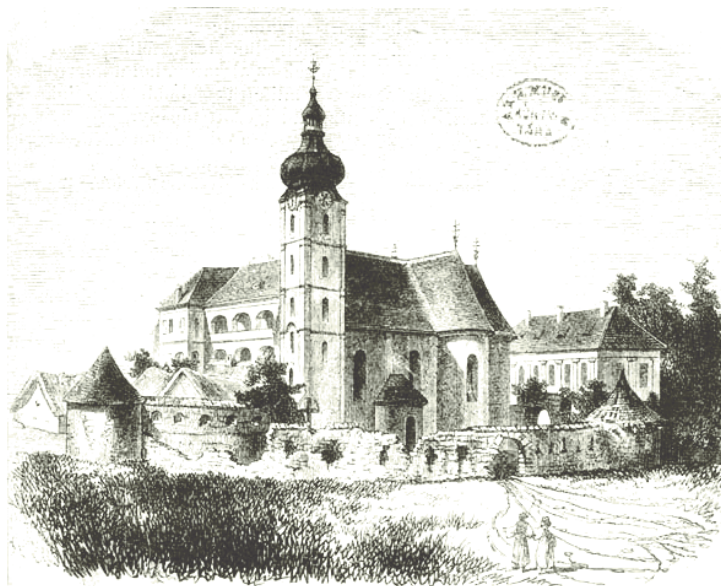
Szatmári Gábor

Készen ím a kőből való templom,
templommá lett a fürge gondolat,
s még patakszott arcom veritéke,
nem ment le a torkomon falat.

S Te kerülöd most e büszke tornyot?
Hiába eseng az ezüst harang?
Akár ha kriptába, mindörökre
süketen hull vissza rám a hang?

Ó, Uram! Vigy ki engem innen!
Hadd legyek újra a pusztán Veled,
s kószolhassam szélfútt sátorodban
újra édes manna-kenyered!

Nagykőrös, 1992. december

A reggeli áhítatok MINDEN HÉTKÖZNAPON, ½ 9-től az Ifjúsági teremben.

Keresztyén Kurzus 1. Jelenkezés a Hivatalban, Keresztyén Kurzus 2. (Kedd Esti Biblia óra)

BABA-MAMA klub csütörtökönként de. 10 órától, az Ifjúsági teremben.

KONFIRMÁCIÓ Szombaton de. 10 órától 1. évf. 11 órától 2. évf.

IFI szombatonként 17 órától a Gyülekezeti Ház Kistermében.

Vasárnap délelőtti Istentisztelet 10 órakor a Nagytemplomban.

Vasárnapi Iskolai szolgálat istentiszteleti idő alatt kicsiknek, nagyoknak.

A Sztárai kórus próbái hétfőn 17 órától a bazársorban.

A Forrás Énekkar csütörtökönként 18 órától próbál a Gyülekezeti házban

CSALÁDOS ELŐADÁS minden hónap harmadik szerdáján 18 órától a Gyülekezeti Házban.

HIVATALI ÓRÁK: Hétfő-Péntek 9⁰⁰-12⁰⁰

NAGYTEMPLOMI HÍRLEVÉL

A CEGLÉD NAGYTEMPLOMI REFORMÁTUSOK
HÍRLEVELE

Felelős szerkesztők: Hánka Levente lelkipásztor
A gyülekezeti újság szerkesztőbizottsága
Felelős kiadó: Kovács László Ernő gondnok

T:(53)-311-340;

Web: <http://cegled.nagytemplom.hu>

Email: ceglednagytemplom.ref@gmail.com

Nyomdai kivitelezés: Cegléd-Nagytemplomi
Református Egyházközség

Megjelenik kéthavonta; Terjeszti a Presbitérium